

Gràcies!

Text: Mireia Vidal

Il·lustracions: David Carretero

El Quim el recorda perfectament el dia que va poder sortir de casa i anar a jugar amb els seus amics al parc. Va ser un dia assolellat, de vent suau, quan per fi va poder deixar enrere els guants i la mascareta, i anar al parc per passar-se el dia jugant. Després va poder visitar als avis, als cosins, als amics de classe i passejar saludant i abraçant a uns i altres sense por d'entrar a un cine o d'asseure's a una terrassa a prendre un gelat.

El Quim estava tan content que per fi aquell virus hagués marxat, que va passar-se tota la tarda dibuixant una bonica flor. Estava decidit a donar-li les gràcies a aquell que hagués aconseguit vèncer-lo i la flor seria el seu regal.

— Mare, qui l'ha fet marxar el virus? — va preguntar.

— Han estat els científics que han trobat una vacuna que ens protegeix a tots. — Va respondre la mare. I el Quim, agraït, va decidir que els aniria visitar.

Quan va arribar als seus laboratoris i els va voler donar la flor, els científics van aclarir que no era a ells a qui els ho havia d'agrair. Els que realment havien acabat amb el virus havien estat els metges i metgesses que, amb el seu esforç, havien salvat un munt de vides. I el Quim, agraït, va decidir que els aniria a visitar.

Però quan va arribar a l'hospital, els doctors i les doctores van explicar-li que no havien estat ells els que havien acabat amb el virus. La seva feina no hauria servit de res sense l'ajuda d'infermers i infermeres que amb la seva professionalitat i tendresa constantment cuidaven dels malalts. I el Quim, agraït, va decidir que els aniria a visitar.

No li va costar gaire trobar-los feinejant contents pels passadissos entrant i sortint de les habitacions, però quan el Quim els hi va voler donar la seva flor de dibuix, aquests van dir que la seva feina no hauria servit de res si la gent de la neteja no s'hagués encarregat dia i nit de desinfectar tots els espais. I el Quim, agraït, va decidir que els aniria a visitar.

Quan el Quim va anar a veure la gent que netejava, se'ls va trobar carregats amb draps i fregalls, i abans que els pogués donar les gràcies per la seva feina, aquests se'l van mirar i van coincidir en que ells no haurien pogut treballar si els venedors i venedores no haguessin estat preparant les seves botigues perquè la gent pogués anar a buscar menjar. I el Quim, agraït, va decidir que els aniria a visitar.

Al entrar a la botiga de fruita del seu barri, el Quim va haver de posar-se de puntetes per arribar al mostrador i allargar el seu dibuix.

— Això és per a tu! — Li va dir a la jove venedora. Però quan la dona el va veure, va somriure i li va dir que ella no hauria pogut obrir la botiga, si els transportistes no s'haguessin encarregat de repartir cada dia el menjar. I el Quim, agraït, va decidir que els aniria a visitar.

Quin goig que feien els camions tots aparcats i que contents es van posar els conductors quan el Quim els va oferir el seu dibuix. Però aleshores van adonar-se que no era a ells a qui havia de donar les gràcies, sinó a tots aquells pagesos, ramaders, pescadors i viticultors que en cap moment van deixar de treballar perquè els productes poguessin arribar a pobles i ciutats. I el Quim, agraït, va decidir que els aniria a visitar.

Que bonics eren els arbres fruiters, va pensar el Quim quan va arribar al camp. I a punt estava de donar-li el dibuix a un pagès que s'apropava amb el tractor quan aquest li va dir que no era a ell a qui havia d'agrair res. Més importants havien estat els artistes que amb els seus llibres, pel·lícules i cançons els havien donat força i alegria per seguir lluitant. I el Quim, agraït, va decidir que els aniria a visitar.

Les llibreries sempre li havien agradat al Quim, i quan va entrar-hi amb el seu dibuix per agrair l'esforç dels llibreters, aquests es van col·locar bé les seves ulleres i van dir que no era per ells aquell dibuix. De res haurien servit les llibreries si la gent no podia arribar-hi caminant tranquil·la pels carrers nets. Més importants havien estat els escombriaires que en tot moment van procurar que la ciutat continués neta de virus i pudors. I el Quim, agraït, va decidir que els aniria a visitar.

El Quim va haver d'esperar que es fes fosc per poder visitar els escombriaires, i quan els va trobar, aquests van explicar-li que més importants eren aquells que s'havien ocupat de la gent que estava sola o necessitava ajuda, preocupant-se per ells o portant-los menjar. I el Quim, agraït, va decidir que els aniria a visitar.

Però tan bon punt va sortir de casa va adonar-se que ja n'estava fart d'anar amb el seu dibuix amunt i avall. Era impossible trobar qui havia acabat amb el virus i, cansat i trist, va asseure's al terra. Aleshores, una jove amb trenes llargues que sortia de portar-li menjar a la seva veïna va preguntar-li què li passava.

— No puc trobar qui va acabar amb el virus. — Va dir el Quim amoïnat — I li vull donar això — Va afegir tot ensenyant-li el dibuix una mica arrugat.

— Doncs no es tan difícil — va somriure la noia.— El virus l’has vençut tu.

— Jo? — Va fer el Quim sense entendre res.

— I tant — Va afegir la noia — Tu i tots els que com tu us veu quedar tancats a casa tot el temps necessari perquè la resta poguéssim seguir treballant.

El Quim no se’n sabia avenir d’aquella resposta, però aleshores, un cop de vent inoportú va arrencar-li el dibuix de les mans i se’l va endur volant. El Quim va haver de córrer per perseguir-lo, i va poder caçar-lo carrer avall. Llàstima que quan el va recuperar, la noia ja havia desaparegut.

Aquella mateixa tarda, el Quim va penjar el dibuix a la seva habitació. Es cert que va acabar una mica brut i arrugat, però cada cop que se’l mira recorda com va descobrir que aquell virus dolent, que va fer tan mal, l’haviem vençut entre tots. Perquè l’esforç de cadascú de nosaltres és el que realment l’havia matat.

Fi

La guia de la salut i el benestar per als teus fills

Els contes de l'àvia és una recopilació de contes que l'Observatori de la Infància i l'Adolescència FAROS ofereix en la seva plataforma digital (<http://faros.hsjdbcn.org/>) per a fomentar la lectura i difondre valors i hàbits saludables en la població infantil.

FAROS és un projecte impulsat per l'Hospital Sant Joan de Déu amb l'objectiu de promoure la salut infantil i difondre coneixements de qualitat i d'actualitat en aquest àmbit.

SJJD

Sant Joan de Déu
Barcelona · Hospital